

Nr 127.

Av herr **Lithander**, om ändring i gällande tullsats å vätesuperoxid m. m.

Vid tillverkning och förädling inom landet av vätesuperoxid hindras utvecklingen av denna industri av förhållanden, som inträtt i och med tillämpningen av gällande tulltaxas rubrik nr 1169.

Tullen å vätesuperoxid, som förut var 15 procent å värdet, blev nämligen ändrad till 3 öre per kilogram, *oavsett procenthalten och renhetsgraden*. Denna vara har före tullförändringen huvudsakligen importerats som 3-procentig vätesuperoxid och avsågs med den nya viktullsatsen att komma förutvarande värdetull så nära som möjligt. Härvidlag har emellertid det förhållandet inträtt, att en högprocentig och förädlad vara drager samma tullsats som den lägsta kvaliteten och lägsta procenthalten. Emot ett dylikt förhållande var förutvarande tullbestämmelse en regulator. Nu däremot är tullskyddet på de lägsta kvalitéerna oren 3-procentig vätesuperoxid cirka 15 procent vid ett värde av 18—20 öre per kilogram, men då samma tullsats 3 öre per kilogram gäller de högre och renare kvalitéerna 15-procentig vätesuperoxid med ett inköpsvärde av cirka kronor 3.40 per kilogram, är tullskyddet där ej fullt 1 procent och ännu lägre då det gäller 30-procentig vara.

Att inhemsk förädlingsindustri under sådana förhållanden ogynnsamt tävlar med utländsk, är tydligt.

Ett missförhållande föreligger även däri, att råvaran bariumsuperoxid, som ej är föremål för tillverkning inom landet, är tullskyddad med 15 procent av värdet, men den förädlade varan nästan utan tullskydd såsom ovan angivits.

Då den tyska handelstraktaten i avseende å vätesuperoxid ej lägger hinder i vägen att återgå till förut gällande bestämmelse, som på samma gång den ej fördyrar den 3-procentiga varan för textil- och

blekningsindustrier, möjliggör genom ett bättre avvägande av tullens verkningar att varan förädlas inom landet, synas alla skäl tala för att vi härvidlag i främsta rummet tillgodose inhemska intressen.

Med den riktigare avvägning i tullskyddet, som 15 procent av värdet förut innebar, förefinnes för inom landet befintlig förädlingsindustri av vätesuperoxid, vilken också baserats på förut gällande tull-sats, möjlighet att gå framåt, och är denna industri under sådana förhållanden mäktig att tillgodose det inhemska behovet och upptaga konkurrensen med utlandet, för så vitt fabrikationen kan ske i större skala. Härtill fordras emellertid avsättning å såväl den svenska marknaden som möjlighet till export.

Att den här nedan föreslagna ändringen icke innebär ett fördyrande av exempelvis 3-procentig vätesuperoxid för textilindustrien och för andra blekningsändamål framgår därav, att nuvarande tull av 3 öre per kilogram skulle i stället å den för textil och tekniska ändamål avsedda vätesuperoxiden, som för närvarande betingar ett pris av 18 à 20 öre, komma att utgöra 2.7 öre per kilogram vid pris av 18 öre och 3 öre oförändrat vid pris av 20 öre.

På grund av ovan anförda anhåller jag få vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta:

- a) att vätesuperoxid måtte åsättas värdetull av 15 procent;
- b) att bariumsuperoxid måtte i tulltaxan särskilt upptagas och åtnjuta tullfrihet.

Stockholm den 25 januari 1913.

Edvard Lithander.